قانون اساسی به عنوان عالی ترین سند حقوقی هرکشور وراهنمای تنظیم سایر قوانین، تعریف کننده اصول سیاسی، ساختار، جایگاه وحدود قدرت سیاسی دولت هاست وضمن تعیین وتضمین حقوق شهروندان، اساسی ترین دستاویز مردمی برای اداره ومدیریت سالم یک کشور است .کسانی که در تدوین این قانون ممتاز، همه سرمایه های فکری ومعنوی خود را به کار انداختند در شمار بزرگان انقلاب در سراسر کشور وچهره های مؤثر حوزه ودانشگاه بودند .تاریخ قانون اساسی در ایران به شیوه مدرن به دوران مشروطه برمی گردد که در سال ۱۲۸۵ شمسی با ۵۱ اصل به امضای مظفرالدین شاه قاجار رسید . قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران مشتمل بر ۱۲ فصل و۱۷۵ اصل در ۱۳۵۸/۹/۱۲ به تأیید اکثریت قاطع مردم ایران رسید ودر سال ۱۳۶۸ مورد بازنگری وتأیید مجدد مردم قرار گرفت واکنون با ۱۷۷ اصل مرجع تمامی قوانین کشور به شمار می رود .

(اداره کل امور حقوقی ،املاک و قراردادها و رسیدگی به شکایات دانشگاه فرهنگیان)